

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobce: **M. R.,** zastoupen JUDr. Tomášem Čejnou, advokátem, se sídlem Dr. Skaláka 10, Přerov, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,** se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, a) v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 6. 3. 2012, č. j. 73 Ad 5/2012 - 29, b) v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 6. 3. 2012, č. j. 73 Ad 4/2012 - 29, c) v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 6. 3. 2012, č. j. 73 Ad 3/2012 - 29, d) v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 6. 3. 2012, č. j. 73 Ad 1/2012 - 27,

takto:

I. Usnesení Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 6. 3. 2012, č. j. 73 Ad 5/2012 - 29, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

II. Usnesení Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 6. 3. 2012, č. j. 73 Ad 4/2012 - 29, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

III. Usnesení Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 6. 3. 2012, č. j. 73 Ad 3/2012 - 29, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

IV. Usnesení Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 6. 3. 2012, č. j. 73 Ad 1/2012 - 27, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

V. Ustanovenému zástupci žalobce, JUDr. Tomáši Čejnovi, advokátu, se sídlem Dr. Skaláka 10, 750 00 Přerov, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 2280 Kč, která je splatná do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

[1] Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, usneseními č. j. 73 Ad 5/2012 - 29, č. j. 73 Ad 4/2012 - 29, č. j. 73 Ad 3/2012 - 29 a č. j. 73 Ad 1/2012 - 27, všechna ze dne 6. 3. 2012, z důvodu své místní nepříslušnosti rozhodl o postoupení jednotlivých věcí (žalob proti rozhodnutím odvolacího orgánu ve věci hmotné nouze) místně příslušnému Městskému soudu v Praze; krajský soud ve všech věcech shodně konstatoval, že dle § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Krajský soud poukázal na přechod působnosti odvolacího orgánu z Krajského úřadu Olomouckého kraje na Ministerstvo práce a sociálních věcí od 1. 1. 2012 s účinností zákona č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Krajský soud poté uzavřel, že od 1. 1. 2012 je správním orgánem prvního stupně Úřad práce České republiky, se sídlem v Praze (dle § 1 zákona č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky, ve znění pozdějších předpisů), a protože není místně příslušný k vyřízení žalob, podle § 7 odst. 5 s. ř. s. rozhodl o postoupení věcí k vyřízení příslušnému Městskému soudu v Praze.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel") kasační stížností podanou ke Krajskému soudu v Ostravě, pobočce v Olomouci, dne 20. 3. 2012 napadl všechna výše uvedená usnesení; u Nejvyššího správního soudu se vedla řízení sub a) pod sp. zn. 6 As 27/2012, sub b) pod sp. zn. 6 As 28/2012, sub c) pod sp. zn. 6 As 29/2012 a sub d) pod sp. zn. 6 As 30/2012. Kasační stížnosti stěžovatele (resp. společná kasační stížnost pro všechna řízení) směřovaly proti usnesením krajského soudu vydaným v samostatných řízeních, která spolu úzce skutkově souvisejí, a proto Nejvyšší správní soud usnesením č. j. 6 As 27/2012 - 7 ze dne 30. 3. 2012 všechna tato řízení spojil ke společnému projednání. Stěžovatel napadá závěry krajského soudu pro nezákonnost spočívající v nesprávném právním posouzení věci. Právní názor krajského soudu považuje za nedovoleně retroaktivní, neboť je zřejmé, že místně příslušným soudem je Krajský soud v Ostravě, jelikož orgánem, který ve věci fakticky rozhodl v prvním stupni je Magistrát města Přerova. Měla by být tedy zachována místní příslušnost Krajského soudu v Ostravě v souladu se zásadou *perpetuatio fori*, neboť Krajský soud v Ostravě již zahájil řízení ve věci. Napadený rozsudek podle stěžovatele také narušuje jeho právní jistotu a právo na spravedlivý proces.

[3] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil přípustnost podané kasační stížnosti a konstatoval, že je podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.), stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a uplatňuje důvody přípustné pro kasační stížnost podle § 103 s. ř. s. Poté, co Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost splňuje všechny formální náležitosti, přistoupil k jejímu věcnému posouzení a dospěl k závěru, že je důvodná.

a. Podle § 7 odst. 2 s. ř. s., ve znění účinném od 1. 1. 2012 (podle zákona č. 303/2011 Sb.), *„[n]estanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.“*

[4] Podle dosavadní judikatury Nejvyššího správního soudu (usnesení ze dne 23. 5. 2012, č. j. Nad 15/2012 - 23, bod 6, nebo usnesení ze dne 16. 5. 2012, č. j. Nad 5/2012 - 34, bod 6): *„Rozhodující pro místní příslušnost soudů je tedy sídlo prvostupňového orgánu, který předmětné rozhodnutí vydal, bez ohledu na to, zda mu pravomoc rozhodovat náleží i v době podání žaloby ve správním soudnictví.“*

[5] V posuzované věci je nesporné, že prvostupňové rozhodnutí vydal Magistrát města Přerova. Jeho sídlo, Přerov, pak určuje místní příslušnost krajského soudu na základě výše citovaných kritérií podle soudního řádu správního. Na tomto závěru nic nemění skutečnost, že od 1. 1. 2012 přešla působnost prvostupňového orgánu ve věcech dávek podle zákona o hmotné nouzi na Úřad práce, jehož sídlem je Praha, tato změna má totiž v souladu s § 7 odst. 2 s. ř. s. vliv pouze na rozhodnutí vydaná po 1. 1. 2012 přímo tímto Úřadem práce se sídlem v Praze.

[6] Podle bodu 8. přílohy č. 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, patří do obvodu Krajského soudu v Ostravě mimo jiné obvod Okresního soudu v Přerově. Žalobce proto postupoval v souladu se zákonem, pokud podal žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, neboť správně usoudil, že příslušným soudem pro rozhodování v jeho věci je Krajský soud v Ostravě.

[7] Vzhledem k uvedenému tedy Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou a v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. všechna napadená usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm bude Krajský soud v Ostravě vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[8] V konečném rozhodnutí v dané věci bude rozhodnuto rovněž o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

[9] Stěžovateli byl usnesením ze dne 11. 6. 2012, č. j. 6 As 27/2012 - 35, ustanoven zástupcem JUDr. Tomáš Čejna, advokát, se sídlem Dr. Skaláka 10, 750 00 Přerov. Ustanovenému advokátovi se přiznává odměna za dva úkony právní služby podle § 11

odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), konkrétně za první poradu s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a sepis doplnění kasační stížnosti. Odměna za jeden úkon činí 500 Kč (podle § 7 bod 2. ve spojení s § 9 odst. 2 advokátního tarifu), za dva úkony právní služby tedy náleží odměna ve výši 1000 Kč. Z obsahu soudního spisu dále Nejvyšší správní soud zjistil, že ustanovený advokát nahlížel do spisu, za tento úkon sice odměna podle § 11 advokátního tarifu nenáleží, avšak byl zohledněn při stanovení paušální náhrady hotových výdajů. Nejvyšší správní soud tedy ustanovenému zástupci přiznává paušální náhradu hotových výdajů za tři úkony po 300 Kč za úkon, celkem tedy 900 Kč (podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu). Ustanovenému advokátu tedy za provedené úkony náleží odměna a paušální náhrada hotových výdajů v celkové výši 1900 Kč. Vzhledem k tomu, že je ustanovený zástupce plátcem DPH, zvyšuje se mu odměna o tuto daň. Celkově tedy ustanovenému advokátovi byla přiznána částka 2280 Kč, k jejíž výplatě byla stanovena přiměřená lhůta.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. září 2012

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu